

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/50/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3717203407
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3717203407.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudcov JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. v spore žalobcov 1/ U. Q., narodeného dňa XX.XX.XXXX, bytom M. XXXX/XX-X, F. W., 2/ Q. Q., narodenej dňa XX.XX.XXXX, bytom M. XXXX/XX-X, F. W., obaja zastúpení U. T. O., advokátkou so sídlom F. W., N. XX/XX, proti žalovanému D. P., narodenému dňa XX.XX.XXXX, bytom M. XXXX/XX-X, F. W., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v R. A. T. A. Q., zastúpenému U. P. W., advokátom so sídlom F. W., T. XXX/X-X, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 05. decembra 2018, č. k. 7C/20/2017-110, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovia 1/, 2/ **m a j ú** proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie svojim rozsudkom určil, že žalobcovia sú bezpodielovými spoluvlastníkmi spoluvlastníckeho podielu 1/2, viažucej sa k bytu č. X, ktorý sa nachádza na prízemí vo vchode č. XX obytného domu súp. č. XXXX, postaveného na parc. č. KN C XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 760 m² a viažucej sa k spoluvlastníckemu podielu XXXX/XXXXXX na spoločných častiach a spoločných zariadeniach obytného domu súp. č. XXXX a k pozemku parc. č. KN C XXXX/X, ktorý podiel je na LV č. XXXX k. ú. F. W. zapísaný na žalovaného (výrok I.), žalobcom priznal nárok na účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

2. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalovaný uzatvoril s dcérou žalobcov P. P. manželstvo dňa 07.03.2003. Krátko po uzatvorení tohto manželstva (dňa 12.03.2003) žalobcovia ako darcovia uzatvorili so žalovaným aj dcérou P. P. darovaciu zmluvu, na základe ktorej na žalovaného a jeho manželku previedli na každého spoluvlastnícky podiel 1/2, viažucej sa k bytu č. X, ktorý sa nachádza na prízemí vo vchode č. XX obytného domu súp. č. XXXX, postaveného na parc. č. KN C XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 760 m² a tiež viažucu sa k spoluvlastníckemu podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach obytného domu súp. č. XXXX a viažucu sa k spoluvlastníckemu podielu na parc. č. KN C XXXX/X, ktoré nehnuteľnosti sú zapísané na LV č. XXXX k. ú. F. W.. Súd prvej inštancie mal preukázané, že z dôvodu nadmerného požívania alkoholických nápojov zo strany žalovaného a jeho agresívneho správania sa voči dcére žalobcov P. P., bolo manželstvo žalovaného a P. P. rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 27.05.2015, č. k. 11P/65/2015-19, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.08.2015, rozvedené s tým, že maloleté deti pochádzajúce z manželstva boli zverené do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný k povinnosti prispievať na ich výživu. Žalovaný sa voči svojej manželke P. P. od roku

2014 najmenej do októbra 2016 dopustil zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukázaním na ustanovenie § 138 písm. b), j) Trestného zákona, za čo bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 09.05.2018, č. k. 2T/60/2017-295 na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov, ktorý v súčasnej dobe vykonáva v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v T. nad Q. (viď bod 6 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie). Žalovaný sa svojím konaním dňa 03.04.2018 voči dcére žalobcov P. P. a tiež voči svojej maloletej dcére O. P. dopustil prečinu násillia proti skupine obyvateľov podľa § 359 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona s poukázaním na § 138 písm. a) Trestného zákona, v tejto súvislosti bola jeho vina ustálená trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 21.09.2018, č. k. 1T/115/2018-216, pričom súd upustil od uloženia trestu žalovanému vzhľadom na výšku trestu, ktorá mu bola uložená v konaní Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 2T/60/2017 (viď bod 7 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie).

3. Vzhľadom na uvedené rozhodnutia súdov v trestnom konaní súd prvej inštancie uzavrel, že žalovaný sa vo vzťahu k blízkym osobám žalobcov ako darcov, t. j. vo vzťahu k ich dcére P. P. a k ich vnučke O. P. dopustil správania, ktoré vykazuje znaky trestného činu, a teda správania, ktoré možno bezpochyby vyhodnotiť ako správanie porušujúce dobré mravy. Žalobcom preto v súlade s ustanovením § 630 Občianskeho zákonníka vzniklo právo domáhať sa jednostranným právnym úkonom vo vzťahu k žalovanému vrátenia daru. K uplatneniu uvedeného práva žalobcovia aj v skutočnosti pristúpili tým, že dňa 06.03.2017 odoslali žalovanému prostredníctvom Poštového úradu v F. W. doporučenú poštovú zásielku, obsahujúcu výzvu na vrátenie daru. Hoci žalovaný túto skutočnosť spochybnil, žalobcovia súdu predložili v tejto súvislosti listinný dôkaz, a to podací lístok X. F., preukazujúci odoslanie doporučenej poštovej zásielky žalovanému na adresu jeho trvalého bydliska. Vzhľadom na vyhrotenosť vzťahov medzi žalobcami a žalovaným nie je možné ani dôvodné predpokladať, že by žalobcovia žalovanému doručovali poštovú zásielku s iným obsahom ako s jednostranným právnym úkonom - výzvou na vrátenie daru. Navyiac, prejav vôle, ktorým darca požaduje vrátiť predmet daru za splnenia podmienok uvedených v § 630 Občianskeho zákonníka, možno urobiť v akejkoľvek forme, aj v prípade, že predmetom daru je nehnuteľnosť. Žalovaný sa o prejave vôle žalobcov, ktorí od neho požadujú vrátiť predmet daru, dozvedel najneskôr z obsahu samotnej žaloby, ktorá je predmetom tohto konania, a ktorá mu bola doručená dňa 22.08.2017.

4. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že žalovaný sa správania, ktoré možno kvalifikovať ako správanie hrubo porušujúce dobré mravy, dopúšťal voči blízkym osobám žalobcov od roku 2014, najmenej do mesiaca október 2016, preto neobstojí žalovaným vznesená námietka premlčania vo vzťahu k uplatnenému nároku žalobcov, keďže títo svoj nárok na vrátenie daru vo vzťahu k žalovanému uplatnili v 3-ročnej premlčacej lehote dňa 06.03.2017, keď žalovanému doporučenou poštovou zásielkou odoslali jednostranný právny úkon - výzvu na vrátenie daru.

5. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobcovia dôvodne uplatnili svoje právo v zmysle ustanovenia § 630 Občianskeho zákonníka, právny vzťah z darovania medzi nimi a žalovaným zanikol, čím došlo k obnoveniu vlastníckeho práva žalobcov k predmetu daru, ktorý na základe darovacej zmluvy nadobudol žalovaný. Žalovaný nesplnil vo vzťahu k žalobcom svoju povinnosť vydať im predmet daru a naďalej je na LV č. XXXX k. ú. F. W. zapísaný ako podielový spoluvlastník darovaných nehnuteľností v spoluvlastníckom podiele 1/2, preto sa žalobcovia v zmysle ustanovenia § 137 písm. c) CSP dôvodne domáhali určenia svojho vlastníckeho práva. Súd prvej inštancie z týchto dôvodov žalobe vyhovel. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 630, § 101 Občianskeho zákonníka, § 137 písm. c) CSP, o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP.

6. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal prostredníctvom svojho zástupcu odvolanie žalovaný a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne a prizná mu plnú náhradu trov konania. Uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP. Podľa jeho názoru súd prvej inštancie nesprávne zistil skutkový stav veci, nakoľko nebola splnená podmienka porušenia dobrých mravov a vznik práva na vrátenie daru. I keď bol obvinený z viacerých trestných činov voči darcovi, U. Q., tieto nemali taký charakter porušenia dobrých mravov, ako to vyžaduje § 630 Občianskeho zákonníka a nezakladajú právo darcu na vrátenie daru. Sám darca bol obvinený z trestného činu voči nemu, ich vzájomný vzťah a komunikácia, i keď pre mnohých neštandardná, bola pre nich bežná a považujú ju za vlastnú a bežnú, preto ju nemožno vnímať ako porušenie dobrých mravov. K porušeniu dobrých mravov nedošlo ani voči darkyni Q. Q., čo sama i potvrdila, a s ktorou má

veľmi dobrý vzťah. Ďalej uviedol, že darovanie bolo z vďačnosti voči jeho osobe, pretože jeho rodičia ešte za života vyplatili všetky dlžoby aj exekúcie, ktoré darcovia mali, a ktoré predmetný byt zaťažovali a boli vyplatené tesne pred dražbou bytu. Z vďačnosti za toto vyplatenie a záchranu bytu pred dražbou, mu darcovia darovali predmetnú časť bytu. Nebyť pomoci od jeho rodičov, ktorú zabezpečil, darcovia by boli dnes bez bytu. Vždy sa k žalobcom správal dobre a nemali dôvod na vrátenie daru. Ďalej uviedol, že právo darcu na vrátenie daru sa premlčuje ako každé iné majetkové právo v trojročnej premlčacej dobe podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka a začne plynúť odo dňa, kedy ho darca mohol uplatniť po prvýkrát, t. j. odo dňa, keď obdarovaný svojim správaním naplnil skutkovú podstatu ust. § 630 Občianskeho zákonníka. V prípade zániku darovania na základe jednostranného právneho úkonu darcu - výzvy na vrátenie daru, obdarovaný je povinný vrátiť darcovi všetko, čo od neho na základe darovacej zmluvy prijal. Žalobcom nevzniklo právo v súlade s ust. § 630 Občianskeho zákonníka domáhať sa jednostranným právnym úkonom k žalovanému vrátenia daru a k uplatneniu tohto práva nijako nepristúpili, i keď uvádzajú, že dňa 06.03.2017 mu odovzdali prostredníctvom poštového úradu v F. W. doručeníu poštovú zásielku obsahujúcu výzvu na vrátenie daru, čo v skutočnosti neurobili. A sami žalobcovia nevedia predmetnú výzvu doložiť a predkladajú iba podací lístok, ktorý však o obsahu zásielky nič nevytvorí. Zásielku si nikdy neprevzal, nakoľko mu nebola ani doručovaná.

7. Žalobcovia vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhli rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Uviedli, že tvrdenie žalovaného, že nedošlo k porušeniu dobrých mravov, a teda ani ku vzniku práva na vrátenie daru, je v priamom rozpore nielen s vykonaným dokazovaním súdu prvej inštancie, kde bolo jednoznačne preukázané, že žalovaný toho času vykonáva trest odňatia slobody uložený právoplatným rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 2T/60/2017, kde bol uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, ktorého konania sa dopúšťal na ich dcére P. P. a ich vnučke O. P., ako aj na vnukovi D. P.. Už len týmto rozsudkom je jednoznačne preukázané správanie sa žalovaného v rozpore s dobrými mravmi, odhládnuť od toho, že žalovaný im i ich dcére kradol finančné prostriedky, neprispieval na domácnosť, bol vulgárny, museli sa pred ním zamykať a podobne. Uvedené správanie nie je potrebné podľa § 630 Občianskeho zákonníka, ako i ustálenej praxe, len voči nám žalobcom, ale i našim príbuzným, čo bolo jednoznačne preukázané spomenutým rozsudkom okresného súdu, kde sám žalovaný sa k trestnej činnosti doznal a učinil vyhlásenie a súd sa v konečnom dôsledku zaoberal už len výškou trestu. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že jeho rodičia im požičali finančné prostriedky a on sa tak pričínil o nadobudnutie bytu, uviedli, že si vybavili úver a jeho rodičom tieto finančné prostriedky po deviatich dňoch vrátili a úver sami riadne vyrovnali. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že sa k žalobcom nesprával v rozpore s dobrými mravmi, môžu uviesť len toľko, že pokiaľ bol náhodou doma a pošťárka priniesla sociálnu dávku žalobkyni 2/, túto si ponechal a odmietol jej ju vydať. Pokiaľ sa týka samotnej výzvy na vrátenie daru, túto preukázali podacím lístkom zo dňa 06.03.2017 a súd prvej inštancie sa jednoznačne vysporiadal i s námietkou premlčania.

8. Ďalšie vyjadrenia k veci podané neboli.

9. Krajský súd preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania, podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

10. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní žalovaným vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vyhodnotil pre svoje rozhodnutie významné dôkazy v konaní vykonané, každý jednotlivito a všetky vo vzájomnej súvislosti, odôvodnil, z akých dôvodov, a ktoré tvrdenia strán sporu mal preukázané, a ktoré nie. Uviedol svoje skutkové zistenia, ktoré z dokazovania vyplynuli a na vec aplikoval správne právne predpisy, ktoré i správne vyložil. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám ust. § 220 CSP. Námietky žalovaného, uvedené v podanom odvolaní, ktoré sú totožné s námietkami uplatnenými pred súdom prvej inštancie, s ktorými sa súd prvej inštancie dostatočne vysporiadal, preto nemohli prívodiť zmenu napadnutého rozsudku. Ani v odvolacom konaní neboli žalovaným tvrdené a ani preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v podrobnostiach na ne v zmysle § 387 ods. 2 CSP poukazuje.

11. Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva nasledovné:

12. V zmysle § 630 Občianskeho zákonníka sa darca môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy. V tomto ustanovení je upravený osobitný spôsob zániku darovacieho vzťahu, ku ktorému dochádza na základe jednostranného právneho úkonu darcu voči obdarovanému, ktorý hrubo porušil dobré mravy svojim správaním k darcovi alebo členom jeho rodiny. Za členov rodiny darcu treba považovať predovšetkým jeho manžela, rodičov a deti a spravidla tiež ostatných príbuzných v priamom rade, ako aj súrodencov, výnimočne aj ďalšie osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere, pokiaľ by darca ich ujmu dôvodne pociťoval ako vlastnú ujmu (R 88/1998).

13. Právo darcu domáhať sa vrátenia daru vzniká darcovi okamihom správania obdarovaného, ktoré naplňuje znaky uvedené v § 630 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ darca toto právo realizuje, zaniká darovací vzťah momentom, keď prejav vôle darcu (výzva na vrátenie daru) došiel obdarovanému. Forma tohto úkonu nie je stanovená, a to ani v prípade, že predmetom daru je nehnuteľnosť. Z výzvy na vrátenie daru však musí byť zrejmá vôľa darcu smerujúca k tomu, aby obdarovaný vec vrátil. Ak sa vrátenie daru týka nehnuteľnosti, musí byť tento úkon urobený písomne.

14. Účinky právneho úkonu darcu smerujúceho k vráteniu daru, nastávajú jeho doručením obdarovanému. V prípade, že tento právny úkon je obsiahnutý v žalobe, nastávajú účinky okamihom, kedy bola žaloba doručená obdarovanému. Občiansky zákonník nestanovuje žiadne náležitosti výzvy k vráteniu daru, ani jej obsah, výzvu na vrátenie daru je nutné posudzovať z hľadiska všeobecných náležitostí právneho úkonu ako prejav vôle podľa ust. § 34 a násl. Občianskeho zákonníka.

15. Žalobcovia výzvu žalovanému na vrátenie daru v zmysle ust. § 630 Občianskeho zákonníka preukazovali zásielkou podanou na Poštovom úrade v F. W. dňa 06.03.2017 a podacím lístkom X. F. (č. I. 86 spisu), kópiu výzvy na vrátenie daru nemali, súdu ju nepredložili. Žalovaný tvrdil, že výzva na vrátenie daru mu doručená nebola. Jeho tvrdenie o nedoručení výzvy je dôvodne spochybnené jeho vyjadrením zo dňa 09.03.2017 (č. I. 38 spisu), kde uvádza, že „výzvu písala jeho exmanželka P. P., nie jeho svokrovci, takže je to celé zrejmé, že je to iba vypočítavosť a zákernosť určitých ľudí“. I v prípade, že skutočne by nebola výzva doručovaná žalobcami 1/, 2/ žalovanému doručená, najneskôr doručením žaloby v tomto súdnom konaní žalovanému (dňa 22.08.2017) došlo z hľadiska určitosti k platnému prejavu vôle žalobcov 1/, 2/ smerujúcemu k vráteniu daru žalovaným, ktoré bolo spôsobilé vyvolať následky uvedené v § 630 Občianskeho zákonníka v prípade, že by došlo k preukázaniu hrubého porušenia dobrých mravov voči darcovi alebo jemu blízkym osobám.

16. Ust. § 630 Občianskeho zákonníka umožňuje vyvodiť zodpovednosť za porušenie morálnych pravidiel správania - súhrnu určitých historicky nemenných a všeobecne v spoločnosti akceptovaných noriem etiky, morálky a mravnosti. Vrátenie daru možno považovať za sankciu, ktorou darca postihuje obdarovaného za jeho správanie, hrubo porušujúce tieto morálne pravidlá. O takéto správanie ide spravidla v prípade porušenia dobrých mravov spôsobom vyznačujúcim sa značnou intenzitou alebo sústavnosťou (opakovanosťou), pričom jeho vonkajším prejavom môžu byť fyzické násilie, hrubé urážky, neposkytnutie potrebnej pomoci, hrubý nezájum a pod.

17. V danej veci súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na závere, že žalovaný sa vo vzťahu k blízkym osobám žalobcov ako darcov - vo vzťahu k ich dcére P. P. a k ich vnučke O. P. dopustil správania, ktoré vykazuje znaky trestného činu, a teda správania, ktoré možno bezpochyby vyhodnotiť ako správanie hrubo porušujúce dobré mravy (podrobne popísané v bode 6 a v bode 7 rozsudku súdu prvej inštancie), za ktoré správanie bol žalovaný rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 09.05.2018, č. k. 2T/60/2017-295, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.05.2018, uznaný vinným zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 písm. d) Trestného zákona, s poukázaním na ust. § 138 písm. b), j) Trestného zákona, a to vo vzťahu k dcére a vnučke žalobcov 1/, 2/. Z tohto dôvodu žalobcom 1/, 2/ vzniklo právo domáhať sa jednostranným právny úkonom vo vzťahu k žalovanému vrátenia daru v zmysle § 630 Občianskeho zákonníka.

18. Pokiaľ žalovaný dôvodil, že vo vzťahu k žalobcom nedošlo z jeho strany k správaniu porušujúcemu dobré mravy, odvolací súd môže len konštatovať, že tento odvolací dôvod nebol uplatnený žalovaným dôvodne, nakoľko na tomto závere nebol rozsudok súdu prvej inštancie založený. Naplnenie dôvodov

citovaného ustanovenia §630 Občianskeho zákonníka súd prvej inštancie videl v správaní sa žalovaného, ktoré možno kvalifikovať ako správanie hrubo porušujúce dobré mravy, ktorého sa dopúšťal voči osobám blízkym žalobcom, a to dcére a vnučke žalobcov 1/, 2/.

19. Žalobca sa v podanom odvolaní dotkol i otázky premlčania práva darcu na vrátenie daru, ktoré nepochybne podlieha premlčaniu vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, ktorá plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Premlčacia doba plynie odlišne vtedy, keď ide o správanie hrubo porušujúce dobré mravy, ktoré spočíva v jedinom (jednorázovom alebo samostatnom) konaní obdarovaného, a vtedy, keď ide o sústavné (pokračujúce alebo opakované) správanie obdarovaného relevantné podľa § 630 Občianskeho zákonníka. V prípade, že k správaniu hrubo sa priečiacemu dobrým mravom, dochádza v dlhšom časovom období, je pre záver o dôvodoch pre vrátenie daru určujúci čas posledného správania obdarovaného, ktoré vykazuje známky relevantné v zmysle citovaného zákonného ustanovenia.

20. V preskúmvanej veci bolo výsledkami vykonaného dokazovania preukázané, že správaniu obdarovaného voči blízkym osobám žalobcov, ktoré vykazuje znaky hrubo porušujúce dobré mravy, dochádzalo v období od roku 2014 najmenej do mesiaca október 2016, žaloba bola na súde podaná dňa 20.03.2017, doručená žalovanému dňa 22.08.2017, teda nesporne pred uplynutím trojročnej premlčacej doby, a preto nemohlo dôjsť k premlčaniu práva žalobcov na vrátenie daru. Nie bezvýznamná je i skutočnosť, že i po právoplatnom odsúdení žalovaného (viď pod 6 rozsudku súdu prvej inštancie), sa následne žalovaný opätovne dňa 03.04.2018 dopustil agresívneho správania voči maloletej dcére O. P. a vyhrážal sa jej zabitím, ako i zabitím manželky a jej kamarátov (viď bod 7 rozhodnutia súdu prvej inštancie), za ktoré konanie bol trestným rozkazom zo dňa 21.09.2018, č. k. 1T/115/2018-216, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.10.2018 uznaný za vinného zo spáchania prečinu násillia proti skupine obyvateľov.

21. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie považoval za správny, a preto ho potvrdil, vrátane výroku o trovách konania, ktorý nebol odvolateľom vecne spochybnený.

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcom 1/, 2/ priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu, nakoľko boli v odvolacom konaní plne úspešní.

23. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).